

ÚVODEM.

První valný sjezd delegátů čsl. církve, konaný v prvním výročí založení církve, 8. a 9. ledna 1921 v Praze, se usnesl také, aby byla vydávána náboženská revue, dále aby byla vydávána knihovna náboženských a theologických spisů a konečně, aby bylo upraveno theologické studium naší církve.

Zatím co oba poslední body usnesení staly se již skutkem, první bod stále nemohl býti proveden pro různé překážky, nebyloť potřebných k tomu podmínek. Teprve nyní, kdy se církev blíží k 10. výročí svého založení, je tu minimum podmínek, aby revue vycházela aspoň čtvrtletně. Doufáme však, že nebude dlouho trvati a bude moci vycházeti měsíčně. Záleží to na tom, s jakým porozuměním bude přijata.

Úkolem revue jest, uveřejňovati odborné články o otázkách, důležitých pro vnitřní vývoj, ideovou a myšlenkovou práci církve a tím i pro poslání církve v našem národě: budovati život v československém národě, soukromý i veřejný, na náboženském základě a tvořiti náboženskou kulturu československou.

Na církevním sněmě v r. 1924 určila církev svůj směr: čsl. církev tvoří křesťané, kteří usilují naplniti současné snažení mravní i poznání vědecké duchem Kristovým, jak se zachoval v Písmě a v podání starokřesťanském i jak dochován jest národem čsl. hnutím husitským a českobratrským. Na této linii a v tomto duchu je potřebí veliké myšlenkové práce a tato revue jest určena k tomu, aby ji přinášela, šířila a zachovala.

Jedním z článků této práce musí také býti, abychom si všimnuli všeho, co se děje v náboženském, církevním a myšlenkovém světě kolem nás, událostí, snah, směrů, proudů, pro své poučení a svou orientaci. Proto bude revue přinášeti rozhledy po náboženském a církevním životě ve světě.

Je také důležité a pro myšlenkovou tvorbu náboženskou nutno, znáti, co se píše a tiskne, tvorbu náboženskou, filosofickou, vědeckou, uměleckou, pokud má význam pro naše dílo, a zaujímati k ní stanovisko. I to chce revue činiti.

Nestačí ovšem ke zdaru, aby jen revue plnila svou povinnost. Je také potřebí, aby nalezla o hlasu těch, pro něž je vydávána, a aby poučení z ní získaná stávala se skutkem. Nejdef jen o práci theoretickou, nějaké odborné hříčky; cílem všeho je život, království boží. My můžeme jen rozsévati a nadějí jsou nám slova prvého Rozsévače: „Tak děje se v království božím, jako když člověk uvrhne semě do země a potom spi, a vstává v noci a ve dne, a semě vychází a vzrůstá, on sám neví, jak. Nebo země plodí samoděk, nejprv stéblo, potom klas, na to plné zrno klasu“. (Mar. 4, 26—29.)

Dejž to Bůh!

V Praze v dubnu 1929.

Redakce.